

TẾT MẬU THÂN TRONG BỆNH VIỆN HUẾ

Trần Lương Hoa

Mùng 2 Tết Mậu Thân. Tôi và mấy bạn sinh viên YK Huế đang trực ở bệnh viện Trung Ương Huế. Được tin tất cả mọi người không được rời khỏi bệnh viện. Chuyện gì vậy? Cổng trước và cổng sau bệnh viện lính cộng sản đang bao vây và chặn cửa không cho ai ra vào. Tôi không được về nhà ông bà nội tôi ở Bến Ngự. Không biết ông bà chú thím và các em ra sao. Không có một chút tin tức gì cả.

Chúng tôi ngồi đánh bài trong phòng và một anh lính bộ đội ngó ngàng ghé nhìn vào phòng, hỏi làm gì thế? Buổi trưa chúng tôi đi kiếm ăn chung với những người khác. Cũng may bệnh viện có kho chứa đầy đủ gạo và thực phẩm. Tối đến chúng tôi đi kiểm phòng trống và chui xuống dưới gầm giường mà nằm và cầu nguyện, nếu quả bom có rơi trúng xuống đầu thì âu cũng là số mạng. Hàng đêm bom rocket dội vào bệnh viện. Tiếng la khóc vang một góc trời. Tiếng người chạy hốt hoảng. Bệnh nhân chân bó bột cố bò xuống lầu, miệng kêu cứu, nhưng có ai đâu ngoảnh đầu giang tay. Mỗi đêm một tòa nhà trong bệnh viện bị sập. Mỗi đêm chúng tôi lại chạy đi tìm nơi trú khác.

Hai mươi một ngày kẹt trong bệnh viện, tôi không biết bên ngoài thành phố Huế thế nào. Đến khi tiếng súng nổ lách cách gần cổng bệnh viện chúng tôi sợ sệt nhìn ra khỏi phòng và thấy mấy người lính Mỹ GI xuất hiện. Dưới đất một tên VC, mặt trẻ con, tuổi như mới 16 năm co người tay vẫn ôm súng. Chúng tôi mừng. Mừng được giải thoát!

Từng đoàn người trong bệnh viện dần dần được đưa xuống trường Kiều Mậu. Một câu chuyện tôi còn nhớ xảy ra trong bệnh viện và muốn kể với tất cả các bạn.

Đoàn lính Mỹ lục soát từng phòng từng nơi. Từ dưới hầm ló đầu một tên ốm yếu, mặt mày đen rậm, hai mắt lơ lơ. Lính Mỹ tưởng là VC, chĩa súng vào tên ấy và la lên. Người ấy lấp bắp nói: “Tôi là bác sĩ NVC.” Lính Mỹ không tin và đòi xem giấy tờ.

Người ấy trả lời bằng tiếng Mỹ: “Tôi làm gì mà có đem giấy tờ trong người. Nhưng tôi nói cho các ông biết, tôi đi học bên Mỹ, học ngành Sản Phụ Khoa.”

Lính Mỹ vẫn còn nghi ngờ vặn hỏi ông ấy. Vị bác sĩ điềm nhiên trả lời: “Tôi đã từng đến Philadelphia, Pennsylvania và tham quan cái Chuông Tự Do -Liberty Bell, tượng trưng cho độc lập của nước Mỹ. Và ngày July 4th, 1776 tiếng chuông vang lên cùng với “Bản Tuyên Ngôn Độc Lập” (Declaration of Independence) của các người.”

Bấy giờ đoàn lính Mỹ mở miệng tươi cười đón chào vị bác sĩ ấy với gia đình của ông. Những người lính Mỹ này rất hiền từ và rất đẹp trai. Đã hơn 40 năm qua, những kỷ niệm về Mậu thân ở Huế và trường YKH vẫn không bao giờ phai nhạt trong tâm hồn tôi.

TLH